

Wales 18 – 21 oktober 2024

”The Crazy Swedes!”

En mycket tidig fredagsmorgon (läs natt) i oktober började vår efterlängtnade resa mot Wales. Jag flög från Arlanda. Ylva Lindh (Simberg), Annelie Andersson (Sarken) och Camilla Johansson (Perenn) flög från Landvetter. Mellanlandning för oss alla i Amsterdam och därifrån gemensamt flyg till Birmingham. Väl nere på jorden igen knatade vi i väg till hyrbilsfirman där Ylva i förväg bokat en automatväxlad bil. Vi får nyckel till bilen, packar in våra väskor, sätter oss och ser då att det ju inte alls är någon automatväxel i bilen. Bilbyte och med rutinerade Ylva vid ratten, Annelie som kartläsare och vi övriga som hyfsat tysta resenärer i baksätet kunde KK-kvartetten åka från flygplatsen. Den högst interna benämningen på vårt gäng gav i senare inlägg på Facebook upphov till många blandade kommentarer och spekulationer. Något offentligt svar på hur benämningen kommit till kommer aldrig att ges. Det som händer i Wales stannar i Wales eller hur brukar man säga?!

Med hjälp av GPS-Birgitta tog vi oss ut på vägarna från Birmingham med siktet inställt på Builth Wells. U.K. hade under hösten drabbats av mycket kraftiga regn vilket man tydligt kunde se från vägarna. Många vattendrag var översvämmade. Mängder av åkrar och hagar såg mer eller mindre ut som sjöar med träd och staketstolpar stående lite hur som helst. Öppnade man bilrutan kunde man känna den mindre mysiga doften av stillastående vatten.

Våra magar började kurra och vi bestämde oss för att stanna på första bästa pub. Strax efter att vi passerat gränsen mellan England och Wales, i Presteigne, så fanns den där; The Fforest Inn. Tvärbroms, parkering och småspring in i puben för att beställa dricka och mat. Dags för resans första pint med riktig cider för min del. Nu började det kännas att vi faktiskt var på riktig semester i härliga Wales. Fantastisk miljö i puben med mycket trevlig personal. När maten kom blev det om möjligt ännu bättre. Supersmarrigt med gott om fräscha grönsaker vilket inte alltid är fallet i U.K.

Med fullproppade magar och fortsatt glatt humör trots regn så for vi vidare. Det blev shopping på TESCO i Llandrindod Wells. Där införskaffades det gemensam frukost, vin, Prosecco, värmeljus och andra livsnödvändiga saker. Det var ju trots allt semester och en mycket speciell helg. Till slut kom vi så fram till Lakeside Lodge & Stanley Lodge några kilometer utanför Builth Wells. Ingen av oss kände till denna häftiga stugby som fanns så nära The Royal Welsh Showground. En lugn mysig plats med närhet till naturen men ändå inom hyfsat promenadavstånd till den lilla staden. Jag kan tänka mig att dessa fina stugor är förbokade minst ett år före varje RWAS. Vi saknade bara en sak i stugan; tändstickor till värmeljusen. Efter en trevlig kväll med gott bubbel, snacks och höga skratt var det skönt att få bädda ner sig för en mycket god natts sömn.

Morgonen efter vaknade vi av strålände solsken. Anneli och Camilla tog en promenad för att utforska området medan Ylva och jag fixade frukost. Därefter blev det en kort resväg till showgrounden där The Welsh Pony and Cob Society tillsammans med McCartneys arrangerade höstauktion. På lördagen var det sektion C och D som auktionerades ut. Parkeringen för vår bil var kostnadsfritt men däremot fick vi betala inträde på 12,50 GBP (ca 181 SEK per person!) per dag. 1 GBP stod ungefär i jämförelse med 14,50 SEK den här helgen. Mindre kul men bara att acceptera.

För att ha möjlighet att bjuda på auktionsobjekten var man som vanligt tvungen att registrera sig som presumtiv köpare. Jag hade inga direkta planer på att köpa något men registrerade mig ändå inför söndagens auktion. Lika bra att vara förberedd om andan skulle falla på. En stor papperslapp med nummer 324 blev min att vifta med.

En för oss svenskar ny digitaliserad siffertavla fanns vid auktionsringen så att man skulle kunna följa budgivningen. Den var inte helt lätt att förstå. Det aktiva senaste budet fanns angivet i pound sterling (= GBP) men vi saknade de tidigare år även angivna EURO och US DOLLAR. Tavlan växlade bakgrundsfärg vid varje bud beroende på om det kom från någon på plats, över internet eller per telefon.

Ylva filmade dyrgripar och höll intresserade folk uppdaterade på Facebook. Till exempel så filmade hon katalognummer 137, sektion C-stoet Tempers Rosie Ribbons e.Tyngwyndwn Bartil Ddu u.Tempers Ruby Rose e.Eponas Brenin Gwilym. Uppfödare och säljare Theresa Hammer i Norge. Det meriterade stoet med sin häftiga blåskimmelfärg såldes för 7 000 GBP.

En annan dyrgrip var katalognummer 177, ett svart sektion D-sto e.Llanarth Fiery Jack u.Parciau Addewid e.Gwynfaes Culhwch. Vansinnigt vackra Berthorpe Proud Mary gick för hisnande 9 400 GBP. Det var framförallt många fina ston som visades fram under dagen. Om buden gick över 4 000 GBP så började Tina Turners "Simply the Best" spelas i högtalarna. Apropå hög så var det verkligen hög ljudnivå i auktionshallen. Det var mycket folk överallt. I den lilla ringen med tungt underlag så befann det sig mellan 5 till 6 stycken människor samtidigt som allt ifrån unga föl till vuxna individer kom in. Djuren mer eller mindre jagades runt vilket varken såg bra ut eller kändes bra för oss på läktaren.

Förutom möjligheten att ropa in en welsh så kunde man även köpa diverse utrustning till både häst, stall och sig själv. Tillgången till mat var tyvärr som vanligt inte den bästa men hamburgare med chunky chips var i alla fall bättre än ingenting alls. När vi tröttnat på ljudnivån och auktionen började gå mot sitt slut bestämde vi oss för att åka hem till stugan. Skönt att få komma in i den lugna miljön för att kunna koppla av.

Nästa morgon var det söndag. En mycket speciell dag för min del. Min xx:e födelsedag! Efter frukost lastade vi in oss i bilen för den korta resvägen till auktionsområdet. Tråkigt nog regnade det men vi hade förhoppningar om att det skulle ge med sig under dagen. Sektion A och B stod på katalogschemat idag. Ylva passade också på att registrera sig som köpare. Lika bra det så hon var förberedd om det skulle finnas någon welshponny som absolut ville flytta till Simberg. Det var inte lika många ponnyer och folk idag, inte heller lika hög ljudnivå och betydligt lugnare visningar. Det senare kanske berodde på att folk som besökt auktionen på lördagen haft mycket negativa åsikter på Facebook om visningarna då?

Vi började med att gå runt i stallen för att titta på ponnyerna i sina boxar alternativt utomhus i regnet. Som vanligt hade jag gjort små eller lite större kryss i min katalog på de jag av olika anledningar ville titta lite extra på. Till exempel katalognummer 413, Sianwood Cream Cracker. Ett sektion B-sto, isabell, e. Waxwing Penny-whistle u.Sianwood Antonia e.Sianwood Arcade. Jag gillade henne även i verkligheten och

bjöd några gånger när hon var i ringen. Gav dock upp ganska snabbt så jag insåg att hon skulle bli på tok för dyr för mig. Hon såldes till slut för 3 600 GBP. Läckre isabellfärgade sektion A-hingsten Rookery Stardust e.Crossways J R u.Rookery Symphony e.Rookery Rupert blev med 11 000 GBP dagens dyraste ponny. Idag var Tina Turner-gränsen 3 000 GBP.

Regnet gav med sig och solen strålade igen. Härligt! Ylva och jag växlade mellan läktaren och uppsamlingsringarna både utomhus och inomhus. Jag har märkt att det inte går att åka på auktion utan att ropa hem en ponny. Plötsligt stod hon där. Katalognummer 456, treåriga Cwmmeudwy Cloud Berry. Meirion Davies från Heniarth Stud stod precis bredvid och började berätta om hennes mamma Rotherwood Snowberry (e.Lemonshill Top Note u.Milltop Rosebud) vars mormor var halvsyster med det omåttligt framgångsrika stoet Eyarth Windflower. Pappa till Cwmmeudwy Cloud Berry är den från Australien till Wales importerade fuxhingsten Tooravale Houston e.Weston Manhattan u.Imperial Honora. Han var vinnare av WPCS Sire Rating 2023 samt ledande fadershingst för sektion B som med framgång visades på RWAS 2023 och 2024. Cwmmeudwy Cloud Berry var det första ungstoet efter honom som erbjudits på offentlig auktion. Hon har dessutom vunnit på utställning både som ett- och tvååring.

När skimmelfärgade Berry kommit in i ringen så viftade jag några gånger med min sifferlapp. Jag hade i förväg bestämt en maxsumma på vad jag hade möjlighet att betala för dagen. Den summan kom man kvickt upp till och besvikelsen infann sig. Utöver själva summan vid slaget från auktionsförrättaren så tillkommer bland annat 7 % påslag till auktionsfirman, transferkostnad för ägarbyte hos WPCS, moms, tull och transportkostnaden hela vägen hem till Sverige. Min besvikelse gick fort över då jag såg att Ylva plötsligt började vifta med sin sifferlapp. Den fantastiska kvinnan ville hjälpa mig att få ponnyn! Snabbt som attan bestämde vi där på läktaren att vi köper henne tillsammans med planen att jag skall köpa ut Ylvas del vid senare tillfälle. Det blev en minnesrik budgivning som slutade till vår fördel på 1 800 GBP. Det budet blev dagens nästa högsta för ett sektion B ungsto. Om jag förstått rätt så blir Berry den första sektion B-ponnyn från Cwmmeudwy i Sverige.

När viftandet var avklarat gick vi i väg till WPCS kontor för att betala varsin del av ponnyn, erhålla hennes pass och de dokument vi behövde för att lämna till transportör Owen Jones/Nebo International Horse Transport som skulle ta henne till Sverige. Med humöret på topp knatade vi sedan upp till stallet där hennes uppfödare Rod Lewis fanns utanför boxen. Det blev många glada miner, fotografering och klappande på ponnyn. Richard Miller från Heniarth Stud kom in i boxen och gratulerade Rod till att ha sålt sitt fina sto till "The Crazy Swedes".

Cloud Berry (eg. cloudberry) betyder hjortron på svenska vilket ju passar fint. Hjortron är gott och exklusivt. Stuterinamnet Cwmmeudwy översätts ungefär som home of the midgets. Midget = eremit som också passar fint med tanke på mitt excentriska stuterinamn Exzentric. Krångligt ska det vara – om man vill.

När den värsta uppståndelsen över ponnyköpet stillats började vi fundera på var dagens middag skulle intas. Inne i gulliga Builth Wells hittade vi The Fountain Inn. En sportbar med en matmeny som passade oss alla. Vi placerades vid bordet preciis

framför den bautastora tv-skärmen med pågående fotbollsmatch. Ylva blev genast kompis med servitören som visade sig vara intresserad av trav. Jag lyckades få Camilla att prova brittisk cider för första, och förmodligen även sista, gången. Alla kan ju inte ha lika god smak som jag... Tack igen mina fina resekamrater för födelsedagsmiddagen.

Därefter besökte vi en för oss alla fyra ny Co-Op matbutik i Builth Wells. Där inhandlades bland annat fantastiskt god Billionaires Cheesecake, mer bubbeldricka och tändstickor. Nu skulle det eldas värmeljus och ätas födelsedagskaka. Camilla med den vackra handstilen skrev i stugans Gästbok innan vi bäddade ner oss för ytterligare en god natts sömn.

Måndag morgon innebar frukost, packning, städning och utcheckning av stugan. Anneli hade redan hemma i Sverige kontaktat Mrs. Elizabeth Mansfield-Parnell på Rotherwood Stud och bokat in oss för dagens stuteristudiebesök. Extra roligt eftersom mamman till vår nya ponny Berry kommer just därifrån. Ödet? Det var verkligen en stor ära att få träffa denna fantastiska dam. "Liz" välkomnade oss med öppna armar in i sitt underbara hus, bjöd på mängder med goda kakor och sandwiches samt pratade, pratade och pratade om och visade oss foton på en hel del av alla de oerhört framgångsrika uppfödningar (welsh sektion B, welsh partbred och brittisk ridponny) som hon står bakom.

Även här fick Camilla med den vackra handstilen skriva i Gästboken. Jag kunde inte undgå att se den väl använda burken på köksbänken från Nyåkers pepparkakor. Tyvärr kom inte Liz ihåg vem som hade haft med sig den dit. Vet du? Jag är fortfarande nyfiken.

Väl ute ur huset gick vi runt i hagarna för att beundra ponnyerna. Vi hade före besöket hört att det inte skulle finnas så många kvar på stuteriet men hade såklart ändå valt att åka dit. Allt som allt fanns det ett dussin och alltså inte alls så få. Som mest har det funnits 105 stycken individer på gården Nook Farm. Då var det avelshingstar, unghästar samt både egna och besökande ston med föl som skulle få plats. Vid vårt besök fanns ett häftigt redan sålt hingstföl, Rotherwood Take your Fancy e.Rotherwood Fancy That u.Diptford Morning Grace e.Access Travel. Nästa år kommer det inte födas några föl på gården. Detta på grund av att seminstationen som Liz använder för att lagra sina hingstars frysta strån på inte var öppen. Liz berättade att hon kommer att sakna fölen och kanske, förmodligen, köper något i stället. Vi vet exakt hur det känns när hagarna gapar tomma på söta föl.

När vi gick omkring i hagarna, på gårdsplanen och in i stall, sadelkammare och boxar kände man riktigt historiens vingslag. Så häftigt att se stuteriets riktigt gamla vinnar-, placerings- och championatskort från framgångar på shower runtom i U.K. Man kan inte annat än att känna sig ödmjuk över att om inte damer som Liz funnits så hade welshrasen sett annorlunda ut. Till slut var vi tvungna att säga hej då till henne för att åka tillbaka mot Birmingham och våra väntande flyg. Efter en liten felkörning hade vi tre minuter till godo för att lämna in hyrbilen i rätt tid. Vi hade redan checkat in på flyget över internet så vi kunde gå direkt till säkerhetskontrollen. Birmingham Airport är stor så det tar sin tid innan man kommer fram till rätt gate. Väl uppe i luften var det bara att andas ut och kontempera över de senaste dygnens upplevelser.

Vid mellanlandningen i Frankfurt stoppades vi alla fyra i säkerhetskontrollen. Ylva och Annelie smugglade (inte) knark i sina tjocka nyinköpta böcker. Camilla hade för mycket vätska i en flaska. En ung manlig kontrollant blev alldeles röd i ansiktet när han hittade min nyinköpta pinne med läder runt och flätad ladersläng. Man riktigt såg vad han tänkte, visade en annan manlig ung kollega som också blev generad och log med hela ansiktet. Den kvinnliga något äldre kontrollanten såg vad det var (a whip for horses) och inte någon BDSM-leksak som grabbarna förmodligen trodde. All clear with a good laugh! Efter säkerhetskontrollen delades våra resvägar igen. Jag lubbade till flyget mot Stockholm och de övriga mot Landvetter. Undertecknad stod hemma på gårdsplanen i Färentuna klockan 02:30 natten till tisdag. Trött, lite frusen men glad och mycket tacksam över mina underbara vänner. Det spelar ingen roll i vilket land du bor; intresset för welshrasen gör att man känner en härlig gemenskap oavsett nationalitet. Thank you Ylva, Annelie, Camilla and everybody else who made this journey to another great memory!

/ Marie Nilsson (Exzentric)

FOTON

Inger väljer själv vilka hon tycker passar bra och vilka som får plats. Fotograf Marie Nilsson om inget annat anges.

1. To the sale. Camilla, Anneli, Ylva.
2. The Fforest Inn. Marie, Ylva, Camilla. Foto Anneli Andersson.
3. I regnet. Anneli, Marie, Camilla. Foto Ylva Lindh.
4. Cwmmeudwy Cloud Berry i collectingring.
5. Cwmmeudwy Cloud Berry med glada nya ägare samt uppfödare Rod. Foto Meirion Davies.
6. Cwmmeudwy Cloud Berry med glada nya ägare. Foto Camilla Johansson.
7. Ylva betalar sin del av Cwmmeudwy Cloud Berry.
8. Marie och det häftiga hingstfölet Rotherwood Take your Fancy. Foto Camilla Johansson.
9. Rotherwood selfie. Sektion B-stoet i bakgrunden är Rotherwood Ring-Of-Gold e.Telwynau Royal Decree u.Rotherwood Golden Girl e.Thistledown Arctic Sun.
10. Rotherwood vinnarkort.
11. Maries inköp inklusive "BDSM-staven".
12. Fantastiska ladvn Liz på Rotherwood framför en av sina fotoväggar i köket.